

villingerne endnu ikke ere givne, og hvor der findes en Trang, der paa den naturligeste Maade afhjælpes ved Frihed. Fleertallet har ei heller kunnet overtøge sig om, at Høkerhandelens Frigjørelse fra Bevillingsmyndigheden væsentligt forandrede bestaaende Handelsforhold.

Mindretallet (D. Müller og C. N. Petersen) har imidlertid ikke kunnet overtøge sig om, at det nu, da en omfattende Næringslovs Forelæggelse er bebudet fra Regjeringens Side, skulde være fornødent eller betimeligt at lade det foreliggende Lovudkast, selv om det indskrænktes til Høkerhandel, ophøje til Lov.

Foruden den ved Forordn. af 23de April 1845 § 1 (der i det Mindste indtil en vis Grad synes at maatte medføre Ret til paa Landet at forhandle de paa Landet opkjøbte Produccier) og Lov af 15de April 1854 § 2 hjemlede Frihed er det til Høkerhandel paa Landet udgivne Antal Bevillinger saa betydeligt, idet der efter de os meddeelte Dplysninger findes i Gjennemsnit at være meddeelt i det Mindste een Bevilling for hver to Sogne, og Vanskeligheden ved at erholde disse Bevillinger, naar nogen virkelig Trang dertil er forhaanden, saaringe, at en ny Lov ikke for Dieblisset synes at være nødvendig. Det fortjener ogsaa at fremhæves, at der blandt de mange Andragender, Landboens Lary betæffende, som ere indgivne i sin Tid til Provindsialstænderne og senere til Rigsdagen, findes kun et eneste, der angaaer den her omhandlede Handelsfrihed, hvilket i 1842 blev indbragt, af en enkelt Mand, for Nørrejylland's Provindsialstænder; men efter den flædsundne, temmelig udførlige, Forhandling besluttedes det ikke videre at fremme Sagen, hvortil Aarsagen sees at have været, deels, at en saadan Frihed ikke fandtes fornøden (uagtet Høkerbevillingernes Antal dengang neppe var mere end $\frac{1}{10}$ mod det nuværende), deels, at den i flere Henseender betrygtedes at ville virke skadeligt.

Mindretallet kan saa meget mindre antage en saadan Lov paatrængende nødvendig, som der blandt selve Landbefolkningen hersker forskjellige Meninger om Hensigtsmæssigheden af Landhøkerier overhovedet, hvor ikke locale Forhold medføre en særegen Trang dertil. Det

er saaledes oftere bemærket, at Varerne hos Landhøkerne i Reglen hærten ere billigere eller bedre end i Kjøbstæderne, at ulovlig Handel samt Brændevinsalg vanskelig lader sig forebygge, og at Landhøkerierne ikke sjældent udarte til Skjenkesteder, der give forøget Anledning til Spil og Drukkenskab. Vel kan Mindretallet ikke tillægge disse Betragtninger nogen afgjørende Vægt, naar der var Tale om at ordne Næringsforholdene i det Hele, men de synes paa den anden Side ikke ganske at kunne oversees, naar man, som her, vil have et enkelt Stykke af den hele Næringslovgivning, forlods reformeret.

Endeligen synes det Mindretallet at være uconseqvent nu at aabne en saa vid Udgang til Handel paa Landet, medens man lader de langt mere indgribende, og i deres Væsen mere forkastelige Indskrænkninger, der hvile deels paa Haandværksdriften paa Landet, deels paa Handelen i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne, bestaae.

Afgjør Thinget dette første Spørgsmaal i Overensstemmelse med Fleertallet og gaar ind paa Lovforslagets Behandling, saa er hele Udvalget blevet enig om at tilraade Thinget at indskrænke Lovforslaget til kun at omfatte Høkerhandelen som den, der paa den ene Side griber meest ind i den menige Befolknings daglige Livsforhold, hvis Frigivelse til en vis Grad er forberedt ved tidligere Bestemmelser, og som paa den anden Side, som alt ovenfor anført, mindst berører de bestaaende Omsætningsforhold.

Skjøndt dette Sidste vel ogsaa lader sig sige om Handelen med brugte Sager, og, skjøndt ogsaa denne er af stor Betydning for den uformuende Befolkning, saa har Udvalget dog antaget, at de bestaaende Politieforhold maatte krævede at tages nærmere under Overveielse, førend Spørgsmaalet herom bragtes til Afgjørelse. Men, idet Udvalget saaledes fra raader fortiden at gaar ind paa Forslagets øvrige Afdelinger, saa maa det dog udtale, at det kun gjør det i den sikkre Forventning, at der i næste Rigsdagsmøde vil, fra Regjeringen, blive Rigsdagen forelagt et Forslag til Lov om Ordningen af Næringsforholdene i det